

Sygnatura akt: V GC 579/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 05 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Protokolant: Anna Woźniakowska

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2018 roku w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa – K. B. i P. W.

przeciwko – (...) w W. i (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. solidarnie na rzecz powodów K. B. i P. W. kwotę 738,00 złotych (siedemset trzydzieści osiem złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01 marca 2017 roku do dnia zapłaty,
2. oddała powództwo wobec (...) Spółki Akcyjnej w W. w pozostałym zakresie,
3. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. solidarnie na rzecz powodów kwotę 166,16 złotych (sto sześćdziesiąt sześć złotych szesnaście groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania ,
4. oddała powództwo wobec pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W.,
5. zasądza od powodów solidarnie na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 1 417,00 złotych (jeden tysiąc czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania,
6. nakazuje ściągnąć od powodów solidarnie na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kaliszu kwotę 95,22 złotych (dziewięćdziesiąt pięć złotych dwadzieścia dwa grosze) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych (zaliczki na poczet opinii biegłego).

SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Sygn. akt V GC 579/17

UZASADNIENIE

Powodowie K. B. i P. W. wspólnicy spółki cywilnej (...) w K. wnieśli w dniu 10 marca 2016r. pozew przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. o zapłatę kwoty 2.066,40 zł z ustawowymi odsetkami za czas opóźnienia od dnia 1 marca 2017r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że przedmiotem działalności powodów jest wynajem pojazdów. W dniu 5 grudnia 2016r. w wyniku wypadku komunikacyjnego uszkodzeniu uległ pojazd będący własnością K. Z. – marki S. (...) o nr rej. (...). Sprawca wypadku posiadał obowiązkowe ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zawarte z pozwanym.

Poszkodowany K. Z. zgłosił roszczenia związane z zaistniałym wypadkiem komunikacyjnym pozwanemu. Uszkodzony pojazd był jedynym wolnym pojazdem w jego gospodarstwie domowym. Był mu niezbędny celem dojazdów do pracy oraz regularnego zaspokajania podstawowych potrzeb życia codziennego i wykonywania codziennych obowiązków. W związku z tym powstała konieczność wynajmu przez poszkodowanego pojazdu zastępczego na uzasadniony okres naprawy pojazdu marki S. (...). Poszkodowany wynajął od powodów pojazd marki H. (...) o nr rej. (...) w okresie od dnia 5 grudnia 2016r. do dnia 30 grudnia 2016r. oraz dokonał cesji na rzecz powodów odszkodowania za najem samochodu zastępczego. Koszt najmu pojazdu zastępczego w okresie od dnia 5 grudnia 2016r. do dnia 30 grudnia 2016r. wyniósł 3.690 zł brutto (25 dni najmu x 120 zł netto czynszu za dobę najmu pojazdu). Koszt wynajmu przez powodów pojazdu klasy C nie odbiega od cen właściwych dla rynku lokalnego. Pozwany odmówił zapłaty czynszu za najem pojazdu zastępczego w okresie od dnia 5 grudnia 2016r. do dnia 30 grudnia 2016r., wskazując że czas najmu podlegający refundacji wynosił 11 dni, warunkując zakończenie uzasadnionego wedle jego twierdzeń okresu najmu pojazdu dnia 15 grudnia 2016r. W związku z tym z tytułu najmu pojazdu zastępczego pozwany zdecydował o przyznaniu powodom świadczenia pieniężnego w kwocie 1.623,60 zł brutto. Powodowie domagają się więc zapłaty kwoty 2.066,40 zł stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą najmu pojazdu zastępczego w okresie likwidacji szkody w uszkodzonym pojeździe marki S. (...) o nr rej. (...) od dnia 5 grudnia 2016r. do dnia 30 grudnia 2016r. w wysokości 3.690 zł brutto, a wartością odszkodowania przyznaną powodom przez pozwanego tytułem najmu pojazdu zastępczego na okres 11 dni wedle uznanej dobowej stawki wynajmu w wysokości 120 zł netto za dzień, tj. kwotą 1.623,60 zł brutto. Powodowie domagają się odsetek ustawowych za czas opóźnienia od dnia 1 marca 2017r. tj. od dnia następującego po dniu, w którym powodom doręczona została decyzja pozwanego w przedmiocie odmowy wypłaty pełnej kwoty należnego odszkodowania.

Do pozwu załączono decyzję pozwanego z dnia 20 lutego 2017r., umowę najmu samochodu z dnia 5 grudnia 2016r., protokół zdawczo – odbiorczy dotyczący przekazania samochodu i fakturę VAT z 15 stycznia 2017r.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zwrot kosztów postępowania. Pozwany wskazał, że wypłacił z tytułu odszkodowania kwotę 1.623,60 zł z tytułu tzw. likwidacji (...), tj. bezpośredniej likwidacji szkody – porozumienia zawartego z (...) S.A. – ubezpieczycielem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych sprawcy zdarzenia. Pozwany jest ubezpieczycielem poszkodowanego K. Z., a nie sprawcy kolizji z dnia 5 grudnia 2016r. Sprawca szkody ubezpieczony był na podstawie polisy w (...) S.A. z tytułu OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. Pozwany podniósł brak legitymacji biernej i zakwestionował wysokość szkody – koszt najmu pojazdu zastępczego (długość okresu najmu). Bezsporna pozostała przyjęta przez powodów stawka za 1 dzień najmu w wysokości 120 zł netto. Natomiast technologiczny czas naprawy samochodu marki S. (...) wynosił 8,9 roboczogodzin, czyli ok. 2 dni robocze. Do tego należy doliczyć kilka dni na technologiczny czas przestoju (schnięcie lakieru oraz wydanie i odbiór pojazdu). Pozwany uważa, że pokrył już koszty najmu za okres niezbędny. Do odpowiedzi na pozew dołączono formularz komunikacyjny, w którym K. Z. zgłosił szkodę z własnego ubezpieczenia OC – (...) i informację o wysokości szkody częściowej w pojeździe i kalkulację naprawy.

Pismem z dnia 11 maja 2016r. pełnomocnik powodów wniósł o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanego (...) Spółkę Akcyjną w W. na podstawie art. 194 § 1 k.p.c. Na rozprawie w dniu 17 lipca 2017r. pełnomocnik powodów zmienił podstawę prawną wniosku o wezwanie do udziału w sprawie (...) Zakładu (...) na podstawie art. 194 § 3 k.p.c.

(...) Spółka Akcyjna w W. wniósł o oddalenie powództwa i poparł wnioski dowodowe złożone przez pozwanego ad.1 – (...) S.A. Pozwany (...) S.A. zakwestionował również długość najmu pojazdu zastępczego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. Z. posiada dwa samochody. Jednym z nich, S. T. jeździ jego żona. Małżonkowie potrzebują dwóch samochodów albowiem dojeżdżają nimi do pracy. K. Z. dojeżdża do pracy do S.. Żona potrzebuje samochód również ze względu na chorego na padaczkę syna, którego dowozi do szkoły i w razie konieczności spowodowanej atakiem do lekarza. Do zdarzenia doszło w pobliżu szkoły syna. Kierowca wyjeżdżający z parkingu uderzył w nadjeżdżający samochód,

którym kierowała żona poszkodowanego. K. Z. następnego dnia zgłosił szkodę u swojego ubezpieczyciela. Chciał aby W. likwidowała tę szkodę. Dzwonił kilkakrotnie aby przyjechał likwidator. Zaproponowano mu ryczałtowe rozliczenie szkody, a po kilku dniach zaproponowano mu wyższą kwotę. Nie zgodził się na to, bo nie jest mechanikiem. Po trzech lub czterech dniach przyjechał likwidator. Od dnia szkody upłynęły wtedy dwa tygodnie. W dniu zgłoszenia szkody, późnym wieczorem otrzymał pojazd zastępczy. Wszystko załatwił mu przedstawiciel W.. Gdy były pierwsze telefony z W. to proponowano poszkodowanemu samochód zastępczy ale odmówił informując że wynajął już samochód w firmie (...). W czasie rozmowy telefonicznej nie informowano go o konkretnych firmach, w których może wynająć samochód zastępczy ani o kwotach za jakie może to zrobić. Następnego dnia po otrzymaniu samochodu zastępczego odprowadził swój samochód do warsztatu, gdzie przez dwa tygodnie stał czekając na rzeczoznawcę. Samochód zastępczy został zdany na następny dzień po odbiorze naprawionego samochodu. Gdy odszkodowanie z W. wpłynęło na jego konto to pojechał zapłacić za naprawę. Ustalił z mechanikiem, że po wizycie rzeczoznawcy może naprawiać samochód. Czekał na telefon od mechanika, kiedy może odebrać samochód. Był to okres świąteczny i samochód zastępczy był potrzebny.

Dowód: zeznania świadka K. Z. (00:08:56 – 00:25:29

minuta rozprawy z dnia 2.10.2017r.)

W dniu 5 grudnia 2016r. K. Z. zawarł z powodami umowę najmu samochodu marki H. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Umowa została zawarta na czas określony od 5 grudnia 2016r. do 30 grudnia 2016r. Wartość czynszu najmu za jedną dobę ustalono na kwotę 120 zł netto. Czynsz najmu miał być płatny przez najemcę po zwrocie samochodu wynajmującym. W § 6 ust. 1 umowy wskazano, że konieczność najmu samochodu wyniknęła z kolizji drogowej i szkoda po stronie najemcy będzie likwidowana z OC sprawcy kolizji. Koszty czynszu najmu samochodu zastępczego jako część tej szkody będą pokryte z polisy OC sprawcy szkody. W § 6 ust. 3 umowy najemca przelał na wynajmujących prawo do odszkodowania przysługującego z polisy sprawcy szkody w związku ze szkodą komunikacyjną w zakresie kosztów wynajmu samochodu zastępczego. Wynajmujący przyjęli tę wierzytelność. Załącznikiem nr 1 do umowy jest protokół zdawczo – odbiorczy.

Dowód: umowa najmu samochodu nr z 5.12.2016r. (k. 11 – 13 akt), protokół

zdawczo – odbiorczy (k.14 akt)

W dniu 15 stycznia 2017r. powodowie wystawili wobec K. Z. fakturę nr (...) z tytułu wynajmu auta – nr szkody (...), pojazd S. (...) od 5.12.2016 do 30.12.2016, na kwotę 3.690 zł płatną przelewem w terminie 30 dni., do dnia 14 lutego 2017r.

Dowód: faktura nr (...) z 15.01.2016r. (k. 16 akt)

W piśmie z dnia 20 lutego 2017r. skierowanym do powodów pozwany (...) S.A. oświadczył, że przyznał zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego w kwocie 1.623,60 zł w oparciu o zweryfikowaną fakturę nr (...), informując że za zasadny czas najmu pojazdu zastępczego uznano okres 11 dni. Pozostały czas najmu uznano za bezzasadny, nie mieszczący się w definicji normalnego następstwa szkody.

Dowód: pismo pozwanego z dnia 20.02.2017r. (k. 10 akt)

Zakładając prawidłową organizację pracy w warsztacie naprawczym, stosowanie prawidłowej technologii w trakcie naprawy oraz należytej staranności można uznać, że naprawa łącznie z uwzględnieniem dni wolnych od pracy nie powinna trwać dłużej niż 7 dni. Zatem jeżeli została rozpoczęta 14 grudnia 2016r., to powinna być zakończona 20 grudnia 2016r, a dnia 21 grudnia 2016r., kiedy najprawdopodobniej poszkodowany otrzymał odszkodowanie od towarzystwa ubezpieczeniowego pojazd mógł być odebrany z naprawy. Samochód zastępczy powinien zostać zwrócony firmie od której poszkodowany go wynajął po szesnastu dniach najmu.

Często do rozpoczęcia naprawy dochodzi po dokonaniu uzgodnień pomiędzy warsztatem i klientem, a do wydania pojazdu po otrzymaniu zapłaty. Czasami po rozpoczęciu naprawy okazuje się, że likwidator zakładu ubezpieczeń nie uwzględnił pewnych uszkodzeń, które nie były widoczne przy pierwszych oględzinach.

Dowód: opinia biegłego sądowego P. L. (k. 97 – 111 akt),

zeznania biegłego (00:08:26 – 00:12:59 minuta rozprawy z dnia

24.01.2018r.)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów, zeznań świadka K. Z. i opinii biegłego sądowego P. L..

Sąd zważył co następuje:

Podstawą niekwestionowanej przez pozwanych odpowiedzialności za szkodę wywołaną przez sprawcę kolizji drogowej w dniu 5 grudnia 2016r. była umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, zgodnie z którą pozwany (...) Spółka Akcyjna w W. przyjął na siebie odpowiedzialność za szkody wyrządzone osobom trzecim wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający lub ubezpieczony (art. 822 § 1 kodeksu cywilnego).

Odpowiedzialność sprawcy szkody wynika z przepisu art. 436 § 1 k.c., zgodnie z którym odpowiedzialność określona w art. 435 k.c. ponosi również samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody. W art. 435 §1 kodeksu cywilnego przewidziano odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła na skutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Zgodnie zaś z art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2013r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn. Dz.U. z 2013r., poz. 392 ze zm.) ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. W art. 36 ust. 1 ustawy wskazano, że odszkodowanie ustala się w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym. Oznacza to, że o rodzaju i wysokości świadczeń należnych od zakładu ubezpieczeń decydują przepisy kodeksu cywilnego, a w szczególności art. 361-363 oraz 444 – 447.

Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela (art. 8 ust. 4 ustawy o działalności ubezpieczeniowej). Ubezpieczyciel odpowiada w granicach odpowiedzialności sprawcy szkody, na zasadach określonych w kodeksie cywilnym. Odpowiada więc za normalne następstwa działania bądź zaniechania, z którego szkoda wynikła. W tych granicach naprawienie szkody powinno obejmować wszystkie straty, które poszkodowany poniósł wskutek zaistnienia szkody (art. 361 § 2 k.c.). Przedstawione reguły nakazują przestrzeganie zasady pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę.

Poszkodowany zwrócił się do (...) S.A., w którym zawarł sam umowę ubezpieczenia OC o dokonanie likwidacji szkody w ramach systemu (...) czyli Bezpośredniej Likwidacji S.. (...) ten działa od wielu lat w takich państwach jak (...) (...) (...) (...)czy (...) W Polsce przystąpiło do niego osiem zakładów ubezpieczeń, w tym największe (...), W. i E. Hestia. Jest to porozumienie zakładów ubezpieczeń, które rozliczają się za szkody w systemie ryczałtowym i nie zmienia ono statusu odpowiedzialności za wypadek drogowy. Wciąż sprawca kolizji lub zakład, w którym miał on wykupioną polisę OC odpowiadają za likwidację szkody.

W toku likwidacji szkody w ramach systemu (...) pozwany (...) S.A. ustalił w sposób bezsporny odszkodowanie z tytułu naprawy uszkodzonego pojazdu i wypłacił odszkodowanie, odmówił jednak uznania zasadności całego okresu (25 dni) wynajmu pojazdu zastępczego uznając za zasadne 11 dni najmu.

Utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej uszkodzenia stanowi szkodę majątkową. W piśmiennictwie podkreśla się, że normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. jest bardzo często niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego w sytuacji jego uszkodzenia. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem samochodu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu.

Obowiązek pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego wynika również z wytycznych Komisji Nadzoru Finansowego. Zgodnie z rekomendacją KNF z dnia 1.12.2009r. poszkodowany może żądać pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres, w którym nie było możliwe korzystanie z pojazdu, który uległ uszkodzeniu. Okres najmu winien być uzasadniony. Długość tego okresu warunkowana jest lojalnym zachowaniem się poszkodowanego wobec ubezpieczyciela.

W toku sporu ustalono, że zachodziła konieczność wynajmu samochodu zastępczego, bowiem samochód uszkodzony w wyniku wypadku komunikacyjnego był samochodem z którego korzystała żona poszkodowanego dojeżdżając do pracy i dowożąc syna do szkoły lub w razie nagłej potrzeby do lekarza. Przyjęta przez powodów stawka dobowa najmu pojazdu zastępczego nie była kwestionowana przez pozwanego (...) W.. Dokonał on wypłaty kwoty bezspornej (za 11 dni najmu) i na tym jego rola się zakończyła. Wystąpienie przez powodów na drogę postępowania sądowego przeciwko ubezpieczycielowi poszkodowanego nie było zasadne. Powództwo wobec tego pozwanego podlegało więc oddaleniu ze względu na brak legitymacji biernej.

Zgodnie z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba, że sprzeciwiałoby się to zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W przedmiotowej sprawie poszkodowany dokonał prawidłowo i skutecznie na rzecz powodów przelewu przysługującej mu wierzytelności z tytułu odszkodowania odpowiadającego kosztom wynajmu samochodu zastępczego.

Zasadny okres zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego obejmuje czas najmu związany z czasem naprawy uszkodzonego pojazdu.

W ocenie Sądu za usprawiedliwione należy uznać, zgodnie z opinią biegłego sądowego korzystanie z pojazdu zastępczego w 16 dni, co oznacza że szkoda z tego tytułu wynosi 2.361,50 zł.

Sytuacja, gdy doszło do poniesienia przez poszkodowanego wydatków na uzyskanie pojazdu zastępczego w okresie remontu uszkodzonego pojazdu albo przez okres niezbędny do nabycia nowego pojazdu stanowi wydatki poniesione w następstwie zdarzenia szkodzącego, które by nie powstały bez tego zdarzenia, prowadzące do powypadkowego zmniejszenia majątku poszkodowanego, czyli straty (art. 361 § 2 k.c.). Przeważa w piśmiennictwie stanowisko, że muszą to być wydatki zmierzające do wyłączenia lub ograniczenia szkody i niewątpliwie są nimi koszty wynajmu pojazdu zastępczego w celu kontynuowania działalności gospodarczej lub zawodowej, ponieważ zapobiegają utracie określonych dochodów (art. 361 § 2 k.c.) Szkodę stanowią również konieczne wydatki związane ze zdarzeniem szkodzącym. Przy takim ujęciu, stratą w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. są objęte także wydatki, które służą ograniczeniu (wyłączeniu) negatywnych następstw majątkowych doznanych przez poszkodowanego w wyniku uszkodzenia (zniszczenia) pojazdu. Zwrotowi mogą podlegać tylko wydatki rzeczywiście poniesione na taki najem.... (OSNC 2012/3/28, LEX nr 1011468, Biul.SN 2011/11/5).

(...) S.A. wypłacił powodom kwotę 1.623,60 zł. Pozwany (...) S.A. odpowiedzialny jest więc wobec powodów za wypłatę różnicy kwoty należnej z tytułu odszkodowania i kwoty wypłaconej (2.361,60 zł – 1.623,60 zł), o czym orzeczono w punkcie 1 wyroku.

O odsetkach rozstrzygnięto na podstawie art. 817 §1 k.c.

Orzeczenie o kosztach postępowania wobec pozwanego (...) S.A. wydano na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i obciążono nimi przegrywających w całości proces wobec tego pozwanego powodów. Na koszty postępowania, które powodowie mają obowiązek mu zwrócić złożyła się zaliczka na poczet opinii biegłego w wysokości 500 zł i wygrozdzenie pełnomocnika pozwanego w wysokości 900 zł ustalone na podstawie § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz.1804 ze zm.) wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

W stosunku do pozwanego (...) S.A. Sąd wydał orzeczenie o kosztach postępowania na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c., zgodnie z którym, w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone i rozdzielił stosunkowo koszty postępowania. Powodowie wygrali sprawę wobec tego pozwanego w 35,71%. Na sumę kosztów postępowania złożyła się opłata sądowa w wysokości 104 zł wynagrodzenie biegłego sądowego w wysokości 1.095,22 zł i wynagrodzenia pełnomocników stron ustalone w kwotach po 900 zł na podstawie § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U z 2015r. poz. 1804 ze zm.) wraz z opłatami skarbowymi od pełnomocnictw po 17 zł. Łącznie koszty wyniosły 3.0033,22 zł. Pozwany (...) S.A. przegrał proces w 35,71%, a więc powinna ponieść 1.083,16 zł kosztów postępowania. Poniósł natomiast jedynie koszt wynagrodzenia swojego pełnomocnika, czyli łącznie kwotę 917 zł. Różnica tych kwot podlegała zasądzeniu na rzecz powodów.

Sąd nakazał ściągnąć od powodów na rzecz Skarbu Państwa niepokrytą zaliczkami uiszczonymi przez strony (2 x 500 zł), pokrytą tymczasowo przez Skarb Państwa część wynagrodzenia biegłego.

/-/ SSR Magdalena Berczyńska-Bruś